

кы-тъ да познаватъ и да почитатъ истиннаго Бога и да говорятъ име-то му съ благоговѣніе.

П. Кога правимъ лицемѣріе?

О. Ный правимъ лицемѣріе, когато ся молимъ; “Да ся святи име-то твое,” а не освятаваны име-то Божіе, но говоримъ го безъ благоговѣніе, сир. както говоримъ другы думы.

П. По кой другъ начинъ правимъ лицемѣріе, като ся молимъ: “Да ся святи име-то твое”?

О. Ный пакъ правимъ лицемѣріе, като изговарямы туй прошеніе, а не ся трудимъ да обнародвамы, туй свято име на онѣзи, които още не го познаватъ, и не възпирамы приятели-тъ и познаницы-тъ си да го не говорятъ напраздно. Ный съ молитвы-тъ си думамы че желяемъ да ся познава, да ся почита и да ся освятава име-то Божіе, но отъ дѣла-та ни явно е че нѣмамы грыжъ за това.

П. Що е второ-то прошеніе?

О. Да дойде царство-то твое.

П. За какво ся молимъ съ туй прошеніе?

О. Съ него ный ся молимъ, 1) да дойде царство-то Божіе въ наши-тъ сѣрдца, т. е. да бждѣтъ съгласны съсъ законъ-тъ Божій всичкы-тъ ни мысли, чувства и желанія; 2) да дойде царство-то Божіе въ сѣрдца-та на родни-ны-тъ, приятели-тъ и съсѣды-тъ ни; и 3) да дойде царство-то Божіе въ сѣрдца-та на всичкы-тъ. Съ туй обширно прошеніе ный ся молимъ за всемірно-то проповѣдваніе на Слово-то Божіе и за сѣрдечно-то му приѣмваніе отъ всичкы-тъ.